

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce: **Telemedia Interactv Production HomeLimited**
sídlem Arch. Makarios III, 195 Neocleous House, P. C. 3030, Limassol,
Kyperská republika

proti

žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
sídlem Škrétova 44/6, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 3. 2019, č. j. RRTV/3476/2019-loj, sp. zn. RRTV/2018/598/loj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 17. 5. 2019 domáhal u Městského soudu v Praze přezkoumání rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „žalovaná“ nebo „Rada“) ze dne 12. 3. 2019, č. j. RRTV/3476/2019-loj, sp. zn. RRTV/2018/598/loj (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla podle § 8a odst. 2 písm. b) ve spojení s § 8a odst. 6 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“) uložena žalobci jako zadavateli pokuta 250 000 Kč za porušení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, kterého se žalobkyně dopustila zadáním teleshoppingového bloku Zavolej a vyhraj, vysílaného dne 16. 4. 2018 v čase od 18:05 hodin na program JOJ Family, který je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu, a to § 4 odst. 3 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), resp. klamavým konáním podle § 5 odst. 1 tohoto zákona.
2. V rámci teleshoppingového bloku moderátorka v souvislosti se zavoláním do studia uvedla: *„Za osm tisíc korun vy mě tady necháváte čekat? Přitom vím, že tady můžete být opravdu velmi rychle, protože máme zaplé rychlé přepojování, takže opravdu ten, kdo zvedne telefon, tak ho náš systém okamžitě zaznamená a voláme hned zpátky.“* Interaktivní hra vysílaná v televizi přitom podle pravidel na <http://www.zavolejavyhraj.cz/pravidla-hry> (dále jen „Pravidla hry“) funguje tak, že diváci zavolají na telefonní číslo a po obdržení šesti tipů na čísla do loterie telefon zavěsí. Následně je na konci kola náhodně vybrán jeden z diváků matematickým algoritmem, nezáleží tedy na rychlosti, s jakou se lidé do studia dovolali. Nátlak moderátorky a uvedení nepravdy o tzv. rychlém přepojování mohlo ovlivnit rozhodnutí diváků a dovést je ke koupi služby, k níž by za jiných okolností nepřistoupili. Jednalo se tedy o klamavou obchodní praktiku, jelikož obsahovala věcně nesprávnou informaci a byla tedy nepravdivá.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná v napadaném rozhodnutí zrekapitulovala průběh řízení o přestupku, které bylo zahájeno na základě zjištění učiněných v rámci analýzy teleshoppingu z období 7. 2. – 19. 4. 2018. Žalovaná zjistila, že dne 16. 4. 2018 byl v čase od 18:05 do 18:50 hodin na program JOJ Family odvysílán teleshoppingový blok „Zavolej a vyhraj“ (dále jen „teleshoppingový blok“). V průběhu vysílání moderátorka v přímém přenosu nabízí divákům nějaký úkol či hádanku. Diváci pak volají na číslo se zvýšenou sazbou a za správnou odpověď mají možnost vyhrát finanční částky v řádech stovek, ale i desetitísiců korun. Tento teleshoppingový blok je určen k popularizaci služby generování loterijních čísel. Speciálně zpoplatněné linky, dostupné 24 hodin denně, přednostně slouží k tomu, aby volajícím náhodně vygenerovaly šest čísel, s nimiž lze hrát v loterii. Diváci, kteří zatelefonují po čas vysílání, mohou být navíc náhodně vybráni, aby se pokusili vyřešit hádanky na obrazovce. Hádanky většinou obsahují hledání rozdílů, hádání jmen apod. Mechanismus výběru diváků je popisován jako „náhodný výběr pomocí matematického algoritmu“. Diváci zavolají do soutěže, obdrží svá loterijní čísla a poté zavěsí. Zadavatel sám je poté v případě úspěšného výběru kontaktuje, přepojí do živého vysílání a požaduje správnou odpověď na moderátorčinu otázku. Moderátorka opakovaně zmiňuje, že diváci dělají dvě chyby – buď hned po sdělení loterijních čísel nezavěsí telefon, a tím pádem blokuji své telefonní číslo, nebo nezvedají příchozí hovor v případě, že je automat vybere.

4. V čase 00:09:18 hod moderátorka uvedla: „*Za osm tisíc korun vy mě tady nechávejte čekat? Přitom vím, že tady můžete být opravdu velmi rychle, protože máme zaplé rychlé přepojování, takže opravdu ten, kdo zvedne telefon, tak ho náš systém okamžitě zaznamená a voláme hned zpátky.*“
5. V průběhu vysílání jsou po celou dobu na obrazovce přítomna telefonní čísla do studia pro volající z České republiky, Slovenské republiky a dále infolinka, ceny hovoru – 90 Kč, resp. 2 € za minutu volání, text „VOLEJTE TEĎ“, zadání právě probíhající soutěže a aktuální výše výhry, nápis „ŽIVĚ“, střídavě nápisy „TEĎ“, „POSLEDNÍ ŠANCE“, „RYCHLÉ PŘEPOJOVÁNÍ“ apod. V pravém horním rohu či u dolního okraje je uveden text „ZAVOLEJ A VYHRAJ! S KAŽDÝM ZAVOLÁNÍM ZÍSKÁTE TIPY NA ČÍSLA DO LOTERIE.“ V dolní části běží po celou dobu tzv. kraul (dále jen „textový kraul“), který oznamuje:

Zavolej a vyhraj! S každým zavoláním získáte tipy na čísla do loterie. Tipy ve formě šesti čísel získáte využitím služby 909 90 90 90 z České Republiky a 0900 712 812 ze Slovenska. Každý hovor je zpoplatněn 90 CZK z České Republiky a 2 EUR ze Slovenska. Našich služeb můžete využít 24 hodin denně. Náš pořad je propagační hrou služby Zavolej a vyhraj. Pořadatelem je společnost Telemedia Holding Kft. Zavolej a vyhraj! Pravidla hry najdete na stránkách www.zavolejavyhraj.cz Pomoc a informace pro diváky poskytuje Customer service Tolnum, v případě otázek zašlete prosím svůj dotaz na info@zavolejavyhraj.cz. Pokud využijete našich služeb v průběhu živého vysílání, máte šanci se zúčastnit našich her a vyhrát. Zavolání není garancí na přepojení do studia. Zavolej a Vyhraj! Hráči se dostanou do studia náhodným výběrem. S každým zavoláním máte jednu šanci na přepojení do hry. Zavolej a Vyhraj! Každé zavolání vám poskytne příležitost odpovědět na právě probíhající hru, která je v momentě přepojení do studia na obrazovce. Zakoupení našich služeb neznamená automaticky účast ve hře, čili vytočením telefonního čísla se nestanete ihned hráčem a nebudete okamžitě přepojeni do studia, je to jen šance se zúčastnit našich her.

6. Pravidla hry nehovoří o tom, že by rychlé přepojování jakkoliv ovlivňovalo tempo, jakým jsou diváci vybíráni a vzhledem k čistě matematickému algoritmu, který mezi volajícími losuje, absolutně nezáleží na rychlosti či pořadí, v němž se lidé na linku dovolali.
7. Na základě uvedených zjištění dospěla žalovaná k závěru, že naléhání moderátorky je ve světle dostupných informací o tom, jak služba funguje, možné označit za nekalou obchodní praktiku, jelikož na jejím základě mohli diváci učinit unáhlené obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinili, a to zavolat na speciálně zpoplatněnou linku.
8. Takové jednání naplnilo podle žalované skutkovou podstatu nekalé obchodní praktiky ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, resp. klamavého chování podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Jelikož teleshopping spadá pod definici reklamy podle § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy a reklama, která je nekalou obchodní praktikou, je podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy reklamou zakázanou, dopustil se žalobce tím, že zadal zpracování teleshoppingového bloku přestupku podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy, za který mu byla žalovanou uložena sankce podle § 8a odst. 6 písm. c) téhož zákona.
9. Žalovaná vzhledem k charakteru přestupku a jeho spáchání považovala správní trest ve formě pokuty za nejprůlehlavější. Napomenutí dle § 35 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) nebylo dle názoru žalované vhodným správním

trestem, neboť v minulosti již žalovaná vedla řízení o možném spáchání přestupku s žalobcem (sp.zn.: RRTV/2017/838/rud), přičemž řízení skončilo uložením pokuty ve výši 200 000 Kč. Uložení napomenutí by v současné situaci tedy již nemělo žádaný zabraňující a preventivní efekt. Při určení výměru trestu (pokuta ve výši 250 000 Kč) přihlédla žalovaná k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, které v napadeném rozhodnutí zhodnotila.

III. Žaloba

10. Žalobce v podané žalobě uvedl, že v napadeném rozhodnutí citované sdělení moderátorky nelze považovat za nepravdivé, neboť Pravidlům hry neodporuje, a popsané jednání tedy nelze považovat za nekalou obchodní praktiku, neboť naopak přesně popisuje princip podmínek vstupu do soutěže (tj. na základě zpětného telefonátu ze studia). Moderátorka v průběhu teleshoppingového bloku výslovně uváděla, že číslo pro zpětný telefonát bude vybráno automatem, tato informace byla obsažena i v textovém kraulu. Dle názoru žalobce z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by sdělení moderátorky byla nepravdivá; ze spisového materiálu naopak vyplývá, že sdělení moderátorky byla zcela v souladu s Pravidly hry.
11. Žalobce poukázal na ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozhodnutí NSS č.j. 2 AS 218/2015-62), podle níž správní orgány musí vedle prokázání samotné existence klamavé (nekalé) obchodní praktiky prokázat také její způsobilost podstatně ovlivnit rozhodování spotřebitele do té míry, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Dle názoru žalobce žalovaná neprokázala, že uvedené sdělení moderátorky bylo způsobilé rozhodování spotřebitele podstatně ovlivnit.
12. Žalobce dále namítal, že předmětné prohlášení moderátorky (kterým bylo poukazováno zejména na rychlost přepojení v případě, že automat volajícího vybere) bylo učiněno vždy v době, kdy nikdo na dané telefonní číslo nevolal. Pokud by tedy někdo zavolal, byl by automaticky vybrán, protože v danou dobu se nikdo jiný nezapojil, a systém by tak vybral toho, kdo zavolal - informace poskytnutá moderátorkou by tedy byla pravdivá i podle nesprávného výkladu žalované, že informace evokovala, že volající není vybírán automatem.
13. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí podle názoru žalobce žádným způsobem nevypořádala s otázkou jeho zavinění za údajnou nekalou obchodní praktiku, a to zejména s ohledem na skutečnost, žalobce měl být pouze zadavatelem předmětného teleshoppingového bloku, který byl navíc vysílán živě.
14. Žalobce dále namítal, že žalovaná nedostatečně odůvodnila výši uložení pokuty. Žalovaná při hodnocení přitěžujících a polehčujících okolností v souvislosti s určením druhu správního trestu a jeho výměry sice přihlédla k tomu, že teleshoppingový blok byl odvysílán na program JOJ Family, který dosahuje malé sledovanosti, přesto uložila žalobci likvidační pokutu, přičemž nezohlednila, jaké postavení má na mediálním trhu samotný provozovatel vysílání. Žalobce rovněž nesouhlasil s časovým rozsahem tvrzeného protiprávního jednání, který musí být hodnocen nikoli ve vztahu k celé délce teleshoppingového bloku, ale pouze ve vztahu k součtu doby trvání jednotlivých sdělení moderátorky o rychlém přepojování. Tento součet však činí maximálně několika desítek vteřin a nikoli 45 minut. Žalovaná konečně při rozhodování o výši uložené pokuty hodnotila jako přitěžující zásah do zákonem chráněného zájmu, který měl spočívat v

absenci pro diváka zásadních informací, resp. uvedení informací, které ho mohly uvést v omyl, kdy lze legitimně předpokládat, že kdyby nebyl divák moderátorkou nesprávně upozorňován na rychlé přepojování do studia, tak by přehodnotil své chování/zavolání do studie. Uvedený postup je podle názoru žalobce v přímém rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání, neboť k této skutečnosti, která tvoří zákonný znak správního deliktu, není možné přihlížet jako k přitěžující okolnosti.

15. Žalobce konečně namítl, že uložená sankce je pro něj likvidační. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom vůbec nevyplývá, že by se žalovaná touto otázkou zabývala a že by při rozhodování o výši uložené pokuty zohlednila majetkové poměry žalobce, ačkoli v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu č.j. 1 As 9/2008 – 133) platí, že správní orgány musí zkoumat majetkové poměry tam, kde není zcela zřejmé, že by nemohlo dojít k existenčnímu ohrožení pachatele nebo jeho podnikání. Žalobce je přitom přesvědčen, že riziko likvidačního působení pokuty na jeho osobu na základě spisového materiálu nelze vyloučit. Zároveň je přesvědčen, že žalovaná výrazným způsobem překročila meze volného správního uvážení při rozhodování o výši uložené pokuty, kdy uložená sankce je nepřiměřeně vysoká.
16. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil v celém rozsahu a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, neboť napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a v rozporu s právními předpisy. Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobce z opatrnosti navrhl, aby soud v souladu s § 78 odst. 2 s. ř. s. a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012 – 36, od trestu za uvedený správní delikt upustil, nebo aby uloženou pokutu jako zjevně nepřiměřenou snížil.

IV. Vyjádření žalované

17. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na napadeném rozhodnutí a poskytla stanovisko k jednotlivým žalobním námitkám.
18. Žalovaná zopakovala, že naléhání moderátorky a snaha o vytvoření dojmu, že je třeba zavolat co nejrychleji a její upozorňování na rychlé přepojování, zcela jasně indikuje nátlak na diváka. Divák slyšící informace jako „vím, že *tady můžete být opravdu velmi rychle, protože máme zaplé rychlé přepojování, takže opravdu ten kdo zveden telefon, tak ho náš systém okamžitě zaznamená a voláme hned zpátky*“ nabyde nezbytně dojmu, že rychlost je klíčem k úspěchu, což je v rozporu s Podmínkami hry, konkrétně s čl. 6.1, v jehož rámci je uvedeno, že hráči jsou náhodně vybíráni algoritmem. Tvrzení moderátorky tedy bylo dle názoru žalované nepravdivé. Žalovaná nezpochybňovala správnost informací prezentovaných v textovém kraulu na obrazovce o herních pravidlech, nýbrž nesprávnost informací poskytovaných samotnou moderátorkou, které byly s těmito v rozporu.
19. K otázce prokázání způsobilosti sdělení moderátorky podstatně ovlivnit rozhodování spotřebitele do té míry, že by mohl učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil, žalovaná konstatovala s poukazem na znění ustanovení § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, že se jedná o delikt ohrožovací. Není tedy třeba prokazovat, že skutečně došlo ke koupi.

20. K námitce žalobce, že prohlášení moderátorky bylo učiněno vždy v době, kdy nikdo na dané telefonní číslo nevolal a systém by proto vybral právě toho, kdo by zavolal, žalovaná uvedla, že se jedná o tvrzení, které žalobce nijak nedoložil.
21. Žalovaná s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí dále konstatovala, že se s otázkou zavinění žalobce vypořádala dostatečně. Podle § 8a odst. 2 zákona o regulaci reklamy je právě zadavatel tou osobou, která nese plnou odpovědnost za obsah obchodního sdělení (teleshoppingového bloku). Fakt, že je obchodní sdělení vysíláno živě, na této povinnosti nic nemění.
22. Žalovaná se vyjádřila rovněž k námitce žalobce týkající se nepřiměřené výše uložené pokuty a jejího likvidačního charakteru. Uvedla, že obecná sledovanost programu JOJ Family je tzv. notorieta a netřeba tedy tuto dokazovat (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011 -58). Dále upozornila, že dle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy lze zadavateli uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč, je tedy zcela zřejmé, že se žalovaná snažila o uložení pokuty při dolní hranici. Vzhledem k charakteru přestupku, resp. osobě pachatele (zadavatel), nelze podrobně a obšírně hodnotit vliv postavení provozovatele na mediálním trhu. Žalovaná hodnotila toto kritérium pouze do té míry, do jaké jej lze spojit s pachatelem přestupku (zadavatelem) a charakterem přestupku samotného. Vzhledem k charakteru přestupku nemohla žalovaná hodnotit nic více a nicméně než sdělení jako celek, což je dle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy REKLAMA, nikoliv úsek reklamy. Žalovaná rovněž s ohledem na charakter posuzovaného přestupku a související judikaturu nesouhlasila s námitkou porušení zásady zákazu dvojího přičítání.
23. Žalovaná dále uvedla, že žalobce nikdy za dobu řízení o přestupku ani v rámci soudního řízení nedoložil údajný likvidační vliv uložené pokuty. Pro výši pokuty není explicitně zákonem uvedeno kritérium majetkových poměrů obviněného/pachatele. V této souvislosti je třeba vzít v potaz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, přičemž důkazní břemeno leží na straně žalobce.
24. Žalovaná shrnula, že napadené rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy ani není věcně nesprávné či nepřezkoumatelné a navrhla, aby soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.

V. Jednání před soudem

25. K jednání konanému dne 22. 6. 2022 se řádně předvolaný žalobce bez omluvy nedostavil, soud proto věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti podle § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalovaná při jednání setrvala na svém procesním stanovisku, odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
26. Soud dospěl k závěru, že pro zjištění skutkového stavu a právního posouzení věci postačuje správní spis, z něhož při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Žaloba byla podána včas v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s., osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době

vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

28. Městský soud předně konstatuje, že nedošlo k zániku odpovědnosti žalobce za přestupek uplynutím promlčecí doby podle § 29 písm. a) a následujících ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, k němuž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004 - 39, ze dne 16. 4. 2010, č. j. 7 As 11/2010 - 134, jejichž závěry jsou aplikovatelné i v režimu stávající právní úpravy správního trestání).
29. Městský soud rovněž neshledal důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránili jeho přezkoumání v rozsahu uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84).
30. Co se týče podstaty projednávané věci, mezi žalobcem a žalovanou není sporné, že k jednání, za které byla žalobci uložena sankce, došlo, že se tohoto jednání dopustil žalobce jako zadavatel teleshoppingového bloku a že se v daném případě jednalo o nabízení služeb v podobě účasti na hře o určitou finanční částku. Předmětem sporu mezi žalobcem a žalovanou je, zda lze v napadeném rozhodnutí popsané jednání kvalifikovat jako přestupek, zda žalovaná přezkoumatelným způsobem vyložila své úvahy, proč považuje jednání žalobce za jednání v rozporu se zákonem o regulaci reklamy, zda žalovaná při stanovování výše sankce, kterou žalobci za toto jednání uložila, nepřekročila meze správního uvážení, a zda výši uložené pokuty přezkoumatelným způsobem odůvodnila.
31. Ze správního spisu městský soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci:
32. Žalovaná provedla analýzu teleshoppingu z období 7. 2. až 19. 4. 2018 a na základě zjištěných skutečností zahájila s žalobcem řízení o přestupku. Oznámení o zahájení řízení o přestupku bylo žalobci doručeno dne 5. 7. 2018. Dne 18. 9. 2018 provedla žalovaná důkaz zhlédnutím audiovizuálního záznamu teleshoppingového bloku, o čemž byl vyhotoven protokol o provedení důkazu. O provádění důkazu a možnosti se dokazování zúčastnit byl žalobce vyrozuměn. Dne 17. 10. 2018 bylo žalobci doručeno oznámení o ukončení dokazování, jímž byl vyrozuměn, že ve věci bylo žalovanou ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí, přičemž žalobce byl zároveň poučen o možnosti vyjádřit se k pokladům před vydáním rozhodnutí ve lhůtě 30 od doručení podání. Ve správním spise je založeno DVD obsahující záznam teleshoppingového bloku a součástí správního spisu jsou Pravidla hry (Podmínky služby Zavolej a vyhrať a Podmínky účasti na propagační kampani Zavolej a vyhrať). Žalobce se ve věci samé vyjádřil dne 28. 2. 2019. Dne 4. 4. 2019 bylo žalobci doručeno napadené rozhodnutí.
33. Městský soud se nejprve zabýval otázkou, zda jednání žalobce spočívající v zadání teleshoppingového bloku naplnilo skutkovou podstatu přestupku podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy a zda žalovaná svůj závěr, že se žalobce tohoto přestupku zadáním teleshoppingového bloku dopustil, v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnila.
34. Žalobce byl napadeným rozhodnutím potrestán za správní delikt podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy, jehož se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba „jako zadavatel [reklamy]“ tím, že „v rozporu s § 2 odst. 1 písm. b) zadá reklamu, která je nekalou obchodní praktikou“. „Reklamou“ se podle § 1 odst. 2 téhož zákona rozumí

„oznámení, předvedení či jiná prezentace šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky, pokud není dále stanoveno jinak.“ „Zadavatelem reklamy“ je pro účely tohoto zákona podle jeho § 1 odst. 5 „právnícká nebo fyzická osoba, která objednala u jiné právnícké nebo fyzické osoby reklamu“. Odborná literatura k pojmu „zadavatel“ uvádí: „Zadavatelem reklamy je osoba, která objedná zpracování reklamy (nikoli šíření reklamy) a pro jejíž potřeby je reklama zpracovávána. To znamená, že objednáním je třeba rozumět vždy počáteční podnět, a nikoli například činnost agentury, která je pouze v pozici jakéhosi zprostředkovatele (pokud není zpracovatelem), neboť jinak by mohlo docházet k obcházení zákona, a tedy k situaci, kdy by osoba, v jejíž prospěch reklama působí, za nic neodpovídala. Osoba zadavatele může být totožná s osobou širitelů i zpracovatele reklamy. Zadavatel odpovídá za obsah reklamy v plném rozsahu, pokud byl zároveň v pozici zpracovatele reklamy – zpracovatel reklamu zpracuje pro vlastní potřebu (§ 6b odst. 1). Není-li zadavatel a zpracovatel reklamy jedna osoba, odpovídají solidárně čili společně a nerozdílně.“ (Chaloupková, H., Holý, P., Urbánek, J. Mediální právo. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019).

35. Podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy se „zakazuje [...] reklama, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu; za takovou reklamu se nepovažuje umístění produktu v audiovizuálním díle nebo jiném zvukově obrazovém záznamu, splňuje-li podmínky stanovené jiným právním předpisem“. Tímto jiným právním předpisem je zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, jenž vymezuje nekalou obchodní praktiku zejména jako „klamavé konání podle § 5 nebo klamavé opomenutí podle § 5a a agresivní obchodní praktika podle § 5b“ (§ 4 odst. 3 tohoto zákona). Obchodní praktika se podle § 5 odst. 1 téhož zákona „považuje za klamavou, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.“
36. Podle § 2 odst. 1 písm. r) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání“) pro účely tohoto zákona se rozumí teleshoppingem přímá nabídka zboží, a to včetně nemovitého majetku, práv a závazků, nebo služeb, určená veřejnosti a zařazená do rozhlasového či televizního vysílání za úplatu nebo obdobnou protihodnotu.
37. Městský soud úvodem pro úplnost konstatuje, že teleshoppingový blok naplňuje definici reklamy ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy. Obsahem teleshoppingového bloku byla téměř výlučně hra o určenou finanční částku a divákům byla prostřednictvím teleshoppingového bloku nabízena služba v podobě možnosti zúčastnit se takové hry, neboť jim byly v průběhu sledování relace poskytovány informace, na která telefonní čísla mohou zavolat, chtějí-li být spojeni s moderátorkou a hrát o avizovanou finanční částku. Zavoláním na herní telefonní číslo se soutěžící zavázali zaplatit cenu ve výši 90 Kč za minutu hovoru, která byla vyšší než za běžný telefonický hovor, a úhradou ceny hovoru platili za poskytnutou službu v podobě umožnění hry o určitou finanční částku. Teleshoppingový blok tudíž naplňuje též znaky teleshoppingu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. r) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jelikož jeho obsahem byla přímá nabídka služby v podobě účasti na hře o cenu v podobě určité finanční částky. Protože podporu podnikatelské činnosti lze realizovat mnohými způsoby včetně přímé

nabídky ke koupi určité služby, naplňuje teleshoppingový blok také definici reklamy ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy, a tudíž mohl mít za splnění dalších zákonem stanovených předpokladů i povahu reklamy, která je nekalou obchodní praktikou podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, tedy reklamy zakázané (srov. rozsudek Nejvyšší správní soudu ze dne 19. 11. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 62). Již ze samotného znění § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy pak vyplývá, že za obsah reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, odpovídá z hlediska skutkové podstaty předmětného správního deliktu výlučně ten, kdo si reklamu objedná u jiné osoby, tedy její zadavatel.

38. Klíčové pro posouzení dané věci proto je, zda zadání a následné odvysílání teleshoppingového bloku bylo zakázanou reklamou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, tedy zda naplnilo znaky nekalé obchodní praktiky podle § 4 zákona o ochraně spotřebitele.
39. Ustanovení § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele představuje tzv. generální klauzuli nekalých obchodních praktik. Jak vyplývá z § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele v § 5, § 5a a § 5b tohoto zákona jsou upraveny tři nejběžnější typy nekalých obchodních praktik, a to klamavé konání, klamavé opomenutí a agresivní obchodní praktiky a přílohy č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele obsahují výčet jednání, která je třeba vždy považovat za nekalá.
40. K otázce postupu správních orgánů při hodnocení, zda se jedná o nekalou obchodní praktiku podle zákona o ochraně spotřebitele, se opakovaně vyjádřil Nejvyšší správní soud, přičemž dospěl k závěru, že správní orgán při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, nejprve zjišťuje, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 tohoto zákona. Pokud obchodní praktika nespadá do výčtu nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 tohoto zákona, posuzuje správní orgán, zda obchodní praktika představuje klamavou či agresivní obchodní praktiku dle § 5, § 5a a § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Konečně až poté, co správní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o klamavou či agresivní obchodní praktiku, přistoupí k vyhodnocení otázky, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky dle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 7As 110/2014 - 52).
41. Žalovaná teleshoppingový blok posoudila jako klamavou obchodní praktiku - klamavé konání (§ 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele).
42. Nekalé obchodní praktiky uvedené v přílohách č. 1 a 2 zákona o ochraně spotřebitele se považují za nekalé vždy (§ 4 odst. 3 věta druhá zákona o ochraně spotřebitele), v případě klamavé obchodní praktiky (§ 5 a 5a zákona o ochraně spotřebitele), nebo agresivní obchodní praktiky (§ 5b zákona o ochraně spotřebitele) musí správní orgán prokázat její způsobilost podstatně ovlivnit rozhodování spotřebitele do té míry, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil (srov. opět rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7As 110/2014 - 52, bod 35 až 37, v nichž se Nejvyšší správní soud touto otázkou zabýval ve vztahu k § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 27. 12. 2015, avšak zde uvedené závěry jsou vzhledem ke znění § 5, § 5a a § 5b rozhodném pro právě projednávanou věc i nadále aplikovatelné).
43. Účelem teleshoppingového bloku nepochybně bylo mimo jiné motivovat diváky k účasti na hře, tedy ve své podstatě je přesvědčit je k uzavření smlouvy, jejímž prostřednictvím by

se žalobce zavázal poskytnout volajícímu službu v podobě možnosti zúčastnit se hry o určitou finanční částku a volající by se zavázal za tuto službu hradit žalobci určitou částku odpovídající délce jeho volání na herní telefonní číslo, a to za podmínek specifikovaných v Podmínkách hry.

44. Pokud jde o obsah samotné reklamy, mezi účastníky je sporné to, zda obsahovala věcně nesprávnou informaci a byla tedy nepravdivá, což vedlo nebo mohlo vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak nebyl učinil, a zda ji tedy lze považovat za klamavou. V daném případě moderátorka v souvislosti se zavoláním do studia uvedla: „*Za osm tisíc korun vy mě tady necháváte čekat? Přitom vím, že tady můžete být opravdu velmi rychle, protože máme zaplé rychlé přepojování, takže opravdu ten, kdo zvedne telefon, tak ho náš systém okamžitě zaznamená a voláme hned zpátky.*“ Interaktivní hra vysílaná v televizi přitom podle Pravidel hry funguje tak, že diváci zavolají na telefonní číslo a po obdržení šesti tipů na čísla do loterie telefon zavěsí. Následně je na konci kola náhodně vybrán jeden z diváků matematickým algoritmem, nezáleží tedy na rychlosti, s jakou se lidé do studia dovolali. Nátlak moderátorky a uvedení nepravdy o tzv. rychlém přepojování mohlo ovlivnit rozhodnutí diváků a vést je ke koupi služby, k níž by za jiných okolností nepřistoupili.
45. Soud přisvědčuje žalované, že naléhání moderátorky a snaha o vytvoření dojmu, že je třeba zavolat co nejrychleji a její upozorňování na „rychlé přepojování“ a na skutečnost, že ten, kdo „zvedne telefon“, bude „okamžitě“ zaznamenán a bude mu „hned“ voláno zpět, zcela zřetelně indikuje nátlak na diváka. Divák slyšící uvedené informace nabude nezbytně dojmu, že rychlost je nejzásadnějším klíčem k úspěchu, což je v rozporu s Podmínkami hry, konkrétně s čl. 6.1, v jehož rámci je uvedeno, že hráči jsou náhodně vybíráni algoritmem. Moderátorka sice odkázala na to, že divák není zařazen do soutěže ihned a přímo, nýbrž že mu bude voláno zpětně, ale spojila tyto informace s tvrzeními jako „Přitom vím, že tady můžete být opravdu velmi rychle, protože máme zaplé rychlé přepojování, takže opravdu ten, kdo zvedne telefon, tak ho náš systém okamžitě zaznamená a voláme hned zpátky.“ Ve svém důsledku tedy prezentovala spotřebiteli nepravdivé informace, což mohlo vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nezpochybňovala správnost informací prezentovaných v textovém kraulu na obrazovce o Pravidlech hry, nýbrž nesprávnost informací poskytovaných samotnou moderátorkou, které byly s těmito v rozporu.
46. Žalovaná tak dospěla k opodstatněnému závěru, že moderátorka vytvářela na diváky zcela zřetelný psychologický nátlak za účelem přimět je k co nejrychlejšímu zavolání na zveřejněné číslo. Vzhledem k obsahu informací podaných moderátorkou mohl spotřebitel nabýt dojmu rozporného s informacemi uveřejněnými v Pravidlech hry i běžícími v textovém kraulu na obrazovce. Takovýto psychologický nátlak jej mohl přimět učinit spotřebitelské rozhodnutí, které by jinak neučinil. Je nepochybné, že nabídka mimořádné výhodnosti zavolání v momentu, kdy je právě „zaplé rychlé přepojování“, je marketingovým tahem, jehož cílem je přesvědčit diváka (spotřebitele) k obchodnímu rozhodnutí - tedy zavolání - které by jinak neučinil, resp. neučinil by jej za situace, kdy by nebylo „zaplé rychlé přepojování“. Efekt podobného obchodního nátlaku, který je postaven na tom, že spotřebitel má přirozenou potřebu využít nějaké výhody, která se mu momentálně a časově omezeně nabízí, aby tzv. neprohloupil, je v marketingu všeobecně známý.

47. Teleshoppingový blok je proto reklamou, která je nekalou obchodní praktikou podle § 4 odst. 3 ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť naplňuje podmínky v tomto ustanovení stanovené, a tudíž je reklamou podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy zakázanou. Žalobce jako její zadavatel ve smyslu § 1 odst. 5 zákona o regulaci reklamy je pak za porušení zákazu stanoveného v § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy odpovědný jako pachatel přestupku podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy. Jednání, které je napadeným rozhodnutím žalovanou vytýkáno, tedy naplňuje všechny znaky přestupku podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, jak žalovaná k tomuto závěru dospěla, a napadené rozhodnutí městský soud nepovažuje v tomto ohledu za nepřezkoumatelné.
48. Městský soud proto uzavírá, že jednání žalobce žalovaná správně kvalifikovala jako přestupek podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy a žalovaná v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vyložila, jak k tomuto závěru dospěla.
49. Ke spáchání přestupku podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy postačuje již samotné zadání reklamy, která je nekalou obchodní praktikou. V daném případě se jednalo o nekalou obchodní praktiku podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, dle něhož obchodní praktika se považuje za klamavou, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Obchodní praktika proto může být nekalá, nejen když spotřebitele skutečně poškodí (vede spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil), ale i když jej pouze ohrozí (je způsobila, tj. může vést k rozhodnutí ohledně koupě, které by spotřebitel jinak neučinil).
50. Dále se městský soud zabýval námitkou žalobce, že žalovaná při stanovování výše sankce, kterou žalobci za přestupek podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy uložila, překročila meze správního uvážení, že je uložená pokuta nepřiměřeně vysoká a že při ukládání sankce nevzala žalovaná do úvahy veškerá zákonná kritéria pro stanovení sankce, a napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
51. Podle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b) nebo k).
52. Žalobce v žalobě označil uloženou pokutu za nepřiměřeně vysokou a likvidační. Tato svá obecná tvrzení však žalobce nekonkretizoval a k možným likvidačním účinkům pokuty nic bližšího neuvedl (např. stav svých účtů, výši svého obratu, výši příjmů a výdajů apod.) a na podporu tohoto svého tvrzení nedoložil soudu žádné důkazy (např. aktuální výpisy z účtů, účetní závěrku atd.). Vzhledem k tomu, že je žalobce zahraniční právnickou osobou, nejsou přitom jeho majetkové poměry zjištělné z veřejně dostupných zdrojů, např. prostřednictvím obchodního rejstříku. Námitka žalobce, že uložená pokuta je pro něj likvidační, je tedy pouze obecně formulovaná a městský soud se k ní tudíž může rovněž vyjádřit pouze v obecné rovině (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 - 42). K této námitce žalobce proto městský soud uvádí, že vzhledem k výši uložené pokuty, jež činí 250 000 Kč a možnosti, kterou žalobci poskytuje § 156 daňového řádu, tedy požádat o rozložení úhrady uložené pokuty na splátky, tuto námitku žalobce neshledává důvodnou.

53. Co se týče nepřiměřené výše uložené pokuty, městský soud zdůrazňuje, že, jak uvedl Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 7. 11. 2019, č. j. 1 As 63/2019 - 33 „z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační [srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; č. 405/2002 Sb.), nebo sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; č. 299/2004 Sb.)]. Při hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nabrzení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jediné tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takřikajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu. Používání výrazu „přiměřenost uložené pokuty“ v této souvislosti je však do jisté míry nepřesné, neboť soudní řád správní umožňuje správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti jen v rámci posuzování individualizace trestu, tj. v situaci, kdy je správní soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Ani v takovém případě ale pro zásah do správního uvážení soudem nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost dosáhla kvalitativně vyšší míry a sankce tedy byla zjevně nepřiměřená.“
54. Žalovaná se odůvodněním uložené výše uložené pokuty zabývala na stranách 7 až 9 napadeného rozhodnutí, kde hodnotila závažnost spáchaného přestupku a jednotlivé polehčující i přitěžující okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán, přičemž jako mírně polehčující okolnost žalovaná shledala nízkou sledovanost teleshoppingového bloku v rámci programu JOJ Family, který není na mediálním trhu dominantním či významněji úspěšným, ve vztahu k času odvysílání reklamy v 18:05 hodin, což je naopak čas s typicky vyšší sledovaností než ve zbytku dne. S tímto hodnocením také koresponduje pokuta ve výši 250 000 Kč, která byla žalobci uložena, tedy při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí. Vzhledem k výši uložené pokuty považuje městský soud odůvodnění žalované za dostatečné, logické a přezkoumatelné, neboť se žalovaná při stanovování výše uložené pokuty dostatečně zabývala všemi kritérii, která byla po určení její konkrétní významná. Městský soud přitom ani neshledal, že by žalovaná při ukládání pokuty vybočila z mezí správního uvážení, zneužila je, ani že by uložená pokuta byla pro žalobce likvidační.
55. K otázce aplikace zásady zákazu dvojího přičítání se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 8. 2012, č. j. 4 Ads 114/2011-105, kde vyložil, že zásadu zákazu dvojího přičítání je třeba chápat tak, že k okolnosti, která je zákonným znakem deliktu, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující při ukládání sankce. Jednu a tutéž skutečnost, která je v posuzované věci dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, nelze současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přitěžující (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2010, č. j. 4 Ads 66/2009-101, ze dne 29. 10. 2009, č. j. 6 As 22/2009-84, ze dne 20. 4. 2006, č. j. 4 As 14/2005-84, či ze dne 25.

1. 2006, č. j. 4 As 22/2005-68). § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy ve spojení s § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele neobsahuje žádnou základní a kvalifikovanou skutkovou podstatu, které by se odlišovaly co do intenzity, nutné k jejich naplnění, přičemž při dosažení intenzity vyšší (kvalifikované) by zákon počítal s uložením vyšší pokuty než při dosažení toliko intenzity základní (typové). Nelze proto než dojít k závěru, že **na skutkovou podstatu tohoto typu nelze zásadu zákazu dvojího přičítání vůbec aplikovat.**

56. Žalobce v žalobě navrhl, a to s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 1/2012 - 36, aby soud s ohledem na likvidační charakter uložené pokuty pro žalobce, její výši snížil. Městský soud předesílá, že závěry o mezích uplatnění moderačního práva soudu ve vztahu k uložené pokutě uvedené v tomto rozsudku se nijak neliší od závěrů uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 63/2019 - 33 citovaných výše (srov. body 21 až 28 rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 1/2012 - 36).
57. Pokuta ve výši 250 000 Kč uložená žalobci, představuje 5 % z její maximální možné výše 5 000 000 Kč, stanovené v § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy.
58. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že za zjevně nepřiměřenou zpravidla nelze považovat pokutu uloženou ve 4 % zákonného rozpětí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62). Pokuta uložená při spodní hranici zákonného rozmezí tedy zpravidla nebude vykazovat znaky zjevné nespravedlnosti a nepřiměřenosti, avšak za určitých výjimečných situací také pokuta uložená při samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí zjevně nepřiměřená být může (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. Afs 77/2012 - 46).
59. Na základě okolností nyní projednávané věci ani na základě obsahu spisového materiálu nelze dospět k závěru, že by v tomto případě byla pokuta uložená při samé spodní hranici byla zjevně nepřiměřená. Žalobce soudu nepředložil žádné důkazy, z nichž by mohl soud učinit jakýkoliv závěr o majetkových poměrech žalobce, nelze tudíž ani uvažovat o tom, že by od vydání napadeného rozhodnutí došlo k takové změně majetkových poměrů žalobce, která by mohla nasvědčovat tomu, že se uložená pokuta stala nepřiměřenou v době rozhodování soudu. Jak již městský soud uvedl v bodě 54 tohoto rozsudku, z odůvodnění napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, jaká kritéria žalovaná při ukládání pokuty hodnotila a k jakým polehčujícím a přitěžujícím okolnostem přihlédla. Městský soud proto neshledal uloženou pokutu jako zjevně nepřiměřenou, a v tomto případě proto nejsou splněny podmínky pro snížení uložené pokuty soudem.

VII. Závěr a náklady řízení

60. Jelikož žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl důvodný, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
61. Žalovaná při stanovení výše uložené pokuty nepřekročila meze správního uvážení a pokuta není zjevně nepřiměřená, proto soud návrhu žalobce na snížení trestu podle § 78 odst. 2 s. ř. s. nevyhověl.
62. Výrok o nákladech řízení je dán § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovanému správnímu orgánu, který byl v řízení úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. června 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu